

nekaj drugega vam moram povedati. Mislite kaj še celo škofijstvo, (kakor se je v „Slov. gospodarju“ čitalo) bi neki tukaj bilo?! Ali ni velika čast za nas? Kaj porečete k temu temu? Mislim, da nam ne boste nevošljivi! Ne to pa ni od namestnije ali pa celo od misterstva; o ne, ampak od ene zvite glave, nara se tukaj šopiri in misli, da je Bog večinoma in da ima za vse privilegijo; tolažimo se s tem „da je vsega enkrat konec“ in kjer je samo „od danes, do jutri tukaj“; žalovali se bodemo le po njegovem prihodu, nikdar pa po njegovem odhodu. Hvaležni pa njemu vendar le moramo biti za lepe zglede in za hvadivo našega prijaznega hriba. — Sedaj pa nekaj o naših volitvah: Mnoge zasluge ima naš kaplan Malajnar; ta človek se muči noč in dan, pa še se za ušesmi počaha, če mu kaj prav ne gre; od kočje do kočje leta in celo z grožnjami napenja na svojo stran. Pri jedni osebi se celo izrazil, da ji en kos vogla od hrma čitiga, ako ne stori po njegovem zahtevanju. Ali je to postavno? Zadnjič pa še je starega leta zgornje osebe ponoči nadlegoval in tistega tako mučil, da je drugi dan celo plavo roko imel. S silo ga je moral odpraviti s tem, da mu da takšno zaupnico, da se zvrne“, ako ga ne popusti in odrine. Prašam Vas, gospod urednik, ali je takšno ravnanje za enega katoliškega duhovnika častno? Urbančani smo tako nesrečni, da imamo tukaj že tretjega takšnega kaplana, kateri nam mir kali. Da bi se vendar enkrat premislil knezoškof čez nas usmilil! Kjer mi želimo ljubi mir in složnost... Edino žalostno je pri vsem tem, da se nazadnje vse le aranom prebaci, da so tisti vsega krivi. Hvala Bogu, da imamo miroljubnega in častrednega gospoda župnika; zatoraj pa si tudi takšnega g. kaplana želimo in zanj prosimo! Pozabiti ne smem še omeniti, da je škoda za vsako vinsko kapljico, katere se takem nemirnežu ob času berne podeli, ker se tista s kaplanovimi pristaši v njegovi kleti popiva, katera tamkaj poštene ljudi obirajo in čez tiste za „Slov. Gospodarja“ šinfarije sestavljajo. Razun tega pa še je tudi nevarno v noči mimo kaplaneve kleti iti, kjer se tam, kakor se je že zgojilo, tudi iz kleti strelja. Ta klet je tik ceste, sedaj strelba tamkaj zlo nevarna za popotnike. To je fino, kaj? ... Oh zlati mir, kam si nam izginil! Kdor tebe kali, ta naj bi šel, — to je ljudstva vpijoči glas! Ljubi Bog, usmili se nas!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Žalostno vest je razglasil zvon v Savski kapelici dne 27. novembra t. l. ob tretji uri popoldan, ter vabil občane na rešitev Toplakove hiše, ki je bila v plamenu. Ogenj, o katerem se ne zna, kako je nastal, se je tako naglo širil, da ni bilo mogoče ničesar posušiti. Razun pluga, s katerim je bil gospodar na njivi, je pogorelo vse z gospodarskim orodjem vred. Predno je bilo polnoči, ni imel ubogi založen nesrečnež (sicer na dobrem glasu) drugo, kakor kup žarečega pepela. Zavarovalnina je bilo majhna. Za svinjske hleve stesan les so mu tesarji par dni poprej zložili v uto; zdaj je tam pepel. Tudi žalostno je bilo videti, ko so prinesli z božjo pomočjo na blazini iz plamena dolgo časa bolano gospodinjo, Toplakovo pridno ženo. Kdor čuti žalost in tako grozno nesrečo s svojim bližnjim, naj stegne svojo mištevno roko nad ponesečenim Antonom Toplak, posestnikom v Savcih, p. Sv. Tomaž pri Ormožu na Spod. Štajerskem. Za vsaki tudi najmanjši dar se izreka zanaprej obilen Bog plati!

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40

Novice.

Pregovori iz Trapolis. Nosi tvojo flavto vedno v rokavu skrito, ali imej sapo za igranje vedno v ustah pripravljeno — Kdor na vrata trka, hoče odgovor imeti. — Ne vse, kar se vè, reče se že začetkoma. — Na dnevu zmage se ne bojimo nobenih težav. — Edino zemlja groba zadušil lakoto človeka. — Ne kriči, kadar dobiš, drugače ti zleti dobiček proč. — Prijaznost zdravi vsako rano. — Najboljša radodarnost je najhi-

trejša. — Kar oko na vidi, to ne žali srca. — Jej in pij in pusti, da pogine svet. — En sam dan pri polnem zdravju in zadovoljnosti je že mnogo. — V hiši skopuha postane celo miš krotka. — Navada je naša druga natura. — Mi ljudje smo, pri luči pogledano, vsi vbogi vrage; in vendar se sprehajajo mnogi od nas kakor veliki gospodje. — Levu pripada, kar dosežejo njegovi krepmlji. — Denar je najboljši poslanec. — V eni mo drosti ženske se nabajati dve hinavščini.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Volitve v okolici Celje. Pred kratkemu vršile so se v občini okolica Celje občinske volitve. Naprednjaki so se imeli boriti proti združenim prvaškim klerikalcem in liberalcem. In vendar so izšli iz volitve s častnim uspehom. Pri volitvah, ki so se vršile pred par meseci in ki so bile zaradi prvaških sleparij razveljavljene, zmagali so združeni prvaki v vseh treh razredih. Zdaj pa so v 1. razredu grozovito propadli in tudi v 2. razredu obdržali so si le z najgršimi sredstvi večino. V 3. razredu se naprednjaki tokrat volitve niso udeležili. Prvi razred je torej naš! Natančni izid volitev je sledeči: V 3. razredu je dobila liberalno-klerikalna godla po 480 glasov. V 2. razredu dobili so naši kandidati po 51. klerikalno-liberalni po 61 glasov. Tu se je bil najhujši boj in naši nasprotniki so zmagali le z nasiljem ter sleparijo. Volitev se je vršila namreč zopet v znani prvaški oštariji; posamezne volilce se je na hodniku v stransko sobo vleklo in jih tam prisililo, izmenjati svoje glasovnice. O tej slepariji se bo še govorilo in vprašalo se bode, oblast, je-li veljajo za prvaško bando postavbe ali ne! V 1. razredu so dobili naši možje po 18 glasov, združeni prvaki pa le po 6 glasov. Tako pridejo torej naprednjaki v občinski zastop! Ali boj za od pravkov tako grozno zane-marjeno občino celjske okolice s tem še ni končan. In prišel bode čas, ko bode zadnji član korumpirane prvaške stranke iz tega zastopa izginil!

Napredni občinski zastopniki, ki so bili v 1. razredu celjske okolice izvoljeni in ki so dobili 3 krat toliko glasov kakor prvaški kandidati, so sledeči gospodje: dr. O Ambroschitsch (tega ††† „vraga“ si prvaki v kljub farški gonji niso mogli odkrižati!); Karl Ban, posestnik, Badno; Jos. Jarmer, lesni trgovec, Gaberje; Fr. Petschuch, posestnik, Gaberje; Jos. Rebenschegg, mesar in posestnik, Celje; G. Strenšan, posestnik, Lava; H. Swetel, krčmar, Gaberje; K. Tepey, lesni industrijec, Celje; A. Westen, tovarnar, Gaberje; F. Wobner, krčmar v Sp. Kotinji; kot nadomestniki gg.: F. Mravlak, A. Costa-Khun, J. Bauer, F. Karbeutz, J. Inkret. Čestitamo tem možem in volilem! Vemo sicer, da ti napredni možje nimajo lahke naloge. Ali — pravica je na njih strani! Ti možje, to vemo gotovo, ne bodejo pri koritu žrli, kakor prvaška gospôda, temveč bodejo varovali interese davkoplačevalcev. Njih poglavitna naloga bode, gledati prvaški večini na prste!

Potres.

Predpretečeni eden zgodil se je v južni in srednji Nemčiji precej hudi potres, ki je napravil v raznih krajih mnogo škode. Zopet enkrat je „šiba božja“ presenetila ljudi in jim pokazala vso njih slabost. Posebno hudo so čutili ta potres tudi v malem bavarskem mestu Forchheim. Neka na novo sezidana tovarniška žaga več jega stavbinskega podjetja se je tam vsled potresa par dni pozneje podrla in je bila v par minutah podobna kupu razvalin. Baje je pri tej nesreči tudi takrat vladajoči vihar pomagal. Cela vrsta delavcev bilo je pod razvalinami pokopanih in se jih je komaj težko ranjene rešilo. Naša slika kaže natanko podro žago.

In pri prihodnjih volitvah bode občina okolica Celje — popolnoma naša!

Dr. Benkovič je imel pri hujškariji v občini celjska okolica prvo besedo. Ta možicelj postaja sploh zopet predrzen. Menda se mu godi zdaj bolje, kakor v Brežicah, kjer je sicer kmete odiral na vse pretege in jim 2 krat, 3 krat toliko računal, kakor določa postava, kjer pa mu je ljudstvo le fige kazalo. Zdaj je v celjski okolici kot „trgovec z zelenjavo“ naznanjen. In skupno agitira s tistimi „narodnjaki“, ki so ga svoj čas s pasjim bičem topli... Pri volitvi je Benkovič v svoji znani predrznosti celo sramotil deželnega glavarja grofa Attensa, ki se gotovo niti čevljev v Benkoviča ne obrise. No, možicelj jo bode že zopet enkrat izkupil! „Narodnjaki“ pa, ki se ne sramujejo kompromisa z Benkovičem, naj si bodo svesti, da bode ravno njih sedanji „prijatelj“ Benkovič s svojo stranko njim samim vrvice okoli vratu zadrgnil...

Med najhujšimi agitatorji za prvaške kandidature v celjski okolici stal je tudi c. k. poštni kontrolor Mirnik. V „narodnih“ listih se vsacega nemškega uradnika fajok „popegla“, ako se upa le eno besedico črhiniti. Mirnik pa je ravno tako kakor plačani „narodni“ agitatorji nastopal. Upamo, da je znal vkljub temu vsaj poštno tajnost varovati. Tako postopanje jemlje občinstvu zaupanje do uradov!

Dr. Benkovič, ta tipični zastopnik klerikalne brezobzirnosti in demagogije jo je zopet enkrat skupil. Kakor vsi ednaki značaji, obljubuje tudi on vsakomur, karkoli si srce želi. Tako jo dne 10. oktobra na nekem shodu v hotelu „Mohr“ v Celju državnim uradnikom vse mogoče obljuboval in se zavezal, da bode v zmislu njih plačilnih zahtev nastopal. Zdaj pa seveda je že davno na svoje obljube pozabil in dela ravno nasprotno. Te dni se je vršil v Celju zopet shod državnih uradnikov, kije dra. Benkoviča javno najstrožje obsodil in sledečo resolucijo sprejel: „Zbrani izražajo svoje ogorčenje, da poslanec dr. Benkovič v nasprotju z danimi preciznimi obljubami drži k oni skupini, ki se bori proti opravičenim zahtevam in ki dela z besedo in dejanjem, da bi njih ugodno rešitev preprečila... Tako je dobil Benkovič zopet po jeziku. Seveda, možakar se zato ne bode spremenil in bode prihodnjič zopet — vse mogoče obljuboval!

Narodnjaki v celjski okolici sicer vpijejo kakor žerjavi, da so „zmagali“, ali svoje strupene jeze pa le ne morejo prikriti. To je namreč „zmaga“, ki dokazuje tako rapidno nazadovanje pravkov, da jih je samih strah. „Narodnjaki“ so pričeli zdaj iz same jeze prave kozolce delati. Tako pisarijo v svojem zasanem „Narodnem lističu“, da naprednih občinskih svetovalcev sploh „ne bodejo vpoštevali“, da se bode tako, kakor doslej uradovalo itd. Pa se motite, gospodje! Tako ne bode več „uradovali“, da bi delali z občinskim denarjem, kakor svinja z mehóm. Kajti če rečimo nesrečni Spindler napredne svetovalce

